

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, 9. пов. Конт. почт. марк. 26.725. Адреса телегр. „Діло-Львів“. Телефон 245. Реклама редакція не приймає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: в Австро-Угорщині: місячно 5— К. квартально 15— піврічно 28— річно 56— у Львові (без доставки): місячно 4— К. квартально 12— піврічно 22— річно 44— в Німеччині: місячно 30— К. квартально 86— За доставку окремо платять по 10 г.</p>	<p>Ціна отримання: Річна передплата, поштою до Львова коштує 60 г., а поштою в К. з додатком 100 г. (всього 160 г.) частіше записати на рахунок в К. Поштові з К. треба внести двічі поштові збори. Львівська редакція не приймає передплату на адресу редакції. Ціна передплати за кордон у Львові 70 г. по поштою 80 г.</p>
---	--	--

Видав. Видавничо-Спільна „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Іванко Павлович.

За утворення українського коронного краю.

Політична короткозорість. — Отвертий лист до гр. Буріяна. — Відповідь. — Умови польсько-німецького договору в австрійському парламенті. — Становище християнсько-суспільних. — Незмінне українське домагання.

Львів, 21. червня 1918.

Державою потрапасає важка політична і господарська криза. На півдні розгоріли ся нові бої, яких вислід рішати-ме про володіння Адрією і великодержавне становище монархії. Серед тих відносин наближається ся речення зреалізованя берестейського договору, яким Австро-Угорщина бажала забезпечити собі вічний мир на сході.

Внутрішня і загранична політика Австро-Угорщини за посядінні десятиліття руководилась тільки найближчими цілями внутрішнього дня і далекі були її ідеї, яких досягність переступає безпосередню будучність, а які були-би подумані на дальшу мету, як творчі сили на шляху історії. Тут найповажніші політичні питання вирішують ся відповідно до потреб хвилі. Щоб тільки вложити парламентарну більшість, яка перетриває одну сесію парламентарну, або ні, — для того між ними посвячається найважніші життєві інтереси держави.

Хочемо бути певні сього, що сини разом так не стануть ся. Та на всякий случай вважаємо своїм обовязком вказати на деякі прояви в політичній життю сучасних днів, які вказували би на те, що для стоячих при австрійським правительстві німецько-національних партій словення берестейського договору не являється неминучою konieczністю, а що його питанням, яке можна рішити так або інакше.

Про те переконає нас пресова полеміка про справу поділу Галичини. Звичайно іспіювана у важніших політичних питаннях „Neue Fr. Presse“ бажала-би просто уневажнення берестейського договору. В передовиці того віденського органу з 19. с. м. читаємо: „Україна влягла догові. Вона не доставила умовленої скількості збіжя в умовленім часі і хлібний мир не є ніякою дійсністю, тільки спомином про гарну оману, якої не мали ми відваги закинути. Вістка, що Східна Галичина має стати окремим коронним краєм, звязана з берестейським миром. Поляки бажать, щоб їм гр. Буріяна дав заповнене, що рішуча зміна не буде переведена без порозуміння з ними. Державна криза, парламентарна і міністерська криза ізава пляну, на яким дійсністю було лише чорнило, котрим його списано — се проти здорового розуму і опінії народу, який витягає руки і домагається від своїх заступників, щоб вони порадили і помогли, бо приходить голод“.

Отже нехай гр. Буріяна не ратифікує мира — се висновок наведених міркувань. Поляки мають одержати заповнене, що рішенням про Східну Галичину вони не будуть поставлені перед довершеною фактом. Міністер заграничних справ гр. Буріяна має найважніший голос. Ходить о міжнародний договір. Гр. Буріяна має сказати, чи він має бути ратифікований і як його можна інтерпретувати. Тому, що він бажав внутрішнього мира, може вдасть ся його заявою висвободити внутрішню політику від залежності супроти чужого краю, заспокоїти Поляків і скликати парламент“.

На той зазив гр. Буріяна відповів негайно. Віденські дзєвники вчорашньої дати приносять комунікат з місця, „яке є в можності вяснити погляди міністра заграничних справ“. В комунікаті тим сказано: „Виводи віденської преси, що гр. Буріяна був би відповідною особою, щоб усунути труднощі, перед якими стоїть кабінет д-ра Зайдлера — се досить отверте домагання до гр. Буріяна вишло з поширеного погляду, що в Берестю Литовським з заступниками України згожджено ся на поділ краю і їм се прирече. Чи так є, або ні, про се досі не відомо нічого певного, за те відомо з північного погляду уряду заграничних справ, що питанням

дїлу Галичини в ніякім случаю не належить до компетенції заграничної політики, що тут ходить чисто о внутрішньо-австрійське питання та що воно може бути розвязане тільки в рамках внутрішньо-австрійської політики. Тим самим гр. Буріяна відхиляє від себе відповідальність, яку хотіли-би на него вложити з огляду на критичне положення австрійського парламентаризму“.

Для полагожденя тої „внутрішньо-політичної“ справи вже навіть має бути заключена умова між німецько-національними партіями і Поляками. Тою умовою обняті такі польські домагання: 1) австро-польська розвязка з прилученем Галичини до польського Королівства і персональна унія, 2) задержаня первісних границь Королівства, зміна берестейського договору що до Холмищини, доступ через Вислу до моря, установленя таких границь на Литві, щоби Польща мала доступ до Росії, 3) відбудова краю і воєнні відшкодованя, 4) кінцеві домагання відносять ся до переговорів з Українцями, яким мала би бути признана далеко йдуча автономія на случай прилученя Галичини до Королівства.

Проти змісту того договору між німецько-національними партіями і Поляками заявляють ся рішучо християнсько-суспільні. Їх орган „Reichsfront“ вважає австро-польську розвязку, якою відорвано би від Австрії Галичину і прилучено її до Польщі, початком господарського і політичного занепаду Австрії. „З такої Польщі — пише християнсько-суспільний дзєвник — повстала би область, яка на довгіх просторах межувала би з Німеччиною і Угорщиною, а мала би дуже коротку границю з Австрією. Коли ми не заволодіємо нею політично — а питання чи перепремо се супроти Німеччини — то німецькі і угорські інтереси господарські будуть абсолютно рішучі. А господарська залежність веде до політичної. Австрія була би зменшена числом населеня, підземельними богатствами і можливостями розвитку, без можності в рамках монархії словити свою роль, а за те обтяжена державними довгами, які стоять муть в різкім противенстві до її економічної сили“.

Так виглядає певний образ політичного положеня, в яким находит ся українська справа в сій державі. Ми заявляли се не раз вже і повторяємо нині: в справі угореня українського краю із Східної Галичини обовязує австро-угорську монархію і австрійську державу договір. Тільки його точне і повне переведення може вдоволити нас і покласти здорові основи під перебудову держави.

Коли-ж буде Холмищина прилучена до України?!

Львів, 21. червня 1918.

Таке питання ставить „Нова Рада“ з 15. с. м. і пише:

Вже п'ять місяців, як заключила Україна з Австро-Угорщиною та Німеччиною мир. Здається вже давно час, щоб цей мир було ратифіковано. Але не тільки що не ратифіковано мирового договору, але навіть про цю справу й чуток не має. А тим часом, з часописів довідуємо ся, що наші західні сусіди не сплять. Польські шовіністи напружують всі сили, уживають всіх заходів, щоб скористатись з такого ненормального становища та досягнути своєї мети, а саме — щоб українську Холмищину загартувати до своїх рук. З цією метою була польська делегація у гр. Буріяна, який обіцяв Полякам порушити халмську справу в Берліні. Трохи згодом в цій же халмській справі з Варшави виїхала друга делегація до Берліна... Які бу-

дуть наслідки цих домагань, трудно щось певне сказати, але „хто стукає, тому відчиняють“.

Крім цього з певних джерел маємо відомости, що в окупованій австро-угорській військом частині Холмищини польські шовіністи ведуть завзяту та енергічну польонізацію. Які будуть наслідки цієї ганебної роботи, про це горити не приходять ся. Але, як що ця праця „польських патріотів“ ще на якийсь час продовжить ся, то я певний, — і кожний, хто має нещастя познайомитись з тим, як уміють „працювати“ Поляки, — зо мною згодиться ся, що українське населення, яке залишилось на Холмищині, безумовно стратить своє національне обличчя.

А тому мимо волі хочеть ся спитати наш уряд, а особливо пана міністра закордонних справ, що він робить, аби паралізувати ці шкідливі для української держави домагання польських шовіністів. Чого ждуть?... Давно вже пора, щоб фактично та остаточно була приєднана Холмищина до України і таким чином признана ганебна польонізація українського населення на Холмищині.

Ганс Форшт про положення на Україні.

Становище гетьмана певно дати, доки його підпирають осередні держави. — Російський характер теперішньої влади. — „На Україні нема Українців“. — Противенство між гетьманською владою і оскозою української державности — селянством.

Львів, 21. червня 1918.

Спеціальний співробітник дзєвника „Berliner Tagblatt“ для російських справ Ганс Форшт пише про положення на Україні ось-що:

Панованя гетьмана заповнене бодей доти, доки його підпирають осередні держави і доки він сам словеняє їх бажаня. Одначе се не значить, що заповнена також державна самостійність України. Теперішня влада буде стояти на самостійницьким становищі доти, доки в Росії панують большевики. Та коли ріжниця між теперішнім політичним і соціальним курсом на Україні і в Росії зникне, теперішня українська влада буде шукати доріг до полученя з Росією. Є наївністю вірити в силу „староукраїнського“ роду гетьмана. Російський аристократ, який має добра в Київщині, нічим не ріжниться ся від поміщика в московській чи курській губернії.

Далі Ганс Форшт, наближуючи ся на саїдоцтво німецьких кореспондентів з України, твердить, що на Україні нема ніякої національної свідомости, нема Українців у національнім розуміню.

Навязуючи до виводів Рорбаха в „Deutsche Politik“, який каже, що самостійна українська держава мусить вдержати ся вже з соціальних причин, бо тільки українське правительтво може заспокоїти земельний голод українського селянства, а кожде російське правительтво стане по стороні великої земельної власности, — Форшт вказує на те, що теперішнє українське правительтво стоїть власне у противенстві до змагань українського селянства, отже не може числити власне на ту верству, яка може стати найпевнішою опорою української державности. Український селянин мусить поборювати як українське правительтво гетьмана так і осередні держави, які підпирають се правительство.

Українська Бесарабія для України.

Київ, 20. червня 1918.

Одеський співробітник дзєвника „Послѣднія Новости“ довідується ся з певного жерела, що румунське правительтво згодило ся на прилученя округів Ахкерман і Хотин до України.

Вуличні ваворухеня в Відні.

Комунікат дирекції поліції.

Відень, 19. червня 1918.

Дирекція поліції у Відні видала вчера такий комунікат:

З приводу оголошеного в понеділок розгорядку в справі зниження рації хліба прийшло на жаль в деяких округах до вуличних ваворухень, в яких взяли участь головню молодечі елементи, при чім здержувано трамваї, бито шинби і нападано на вози з хлібом.

Дирекція поліції остерігає перед подібними ваворухенями і є рішена виступити рішучо, уживаючи навіть найострійших средств.

Вкінці звертаєть ся комунікат до родичів, спікунів і майстрів, аби пильнували належито дітній і осіб повірених їх опіці.

Пруські консерватисти проти австро-польського полагодженья.

БЕРЛІН, 20. червня (Ткб.) В пруській Палаті послів при третім читанню бюджету провідник вільних консерватистів п. Лідіге вложив іменем своєї партії таку заяву: „Вже в вересні 1916 р. предложили ми державному канцлерови наші важкі закиди проти нашої політики що до польського Ксроліства, головню в сім періоді часу. Конгресова Польша не сповнила надій, які покладає на торжественну проклямацію в 5. падолиста 1916. Польша не оцінила належито положенья. Що більше, прийшли наслідки, яких ми побюювали ся від проклямацій з 5. падолиста. Тепер довідались ми знов через щоденну пресу, що австро-угорська монархія, працює наново над полагодженням польського питаня в австрійським дусі. Партія вільних консерватистів висказує отже своє переконанє, що як довго триває війна, не може і не сміє запасти рішенє про будуччину Польші. Житєві інтереси вімешької держави і Прусії, в першій мірі інтереси східної мархії не дозволяють полагоджувати тих, для розв'язтї Прусії і для будучих відносин між Німеччиною і Австро-Угорщиною незвичайно важних справ, доки не буде певний вислід війни.“

Сю заяву прийняла з великим признанєм правниця Палати.

Новий переворот на Сибірі.

Чесько-словацькі відділи заняли Омск. — Ленін вде війною на Сибір.

МОСКВА, 20. червня (Райтер). Чесько-словацькі війська враз з козаками і Кіргізами заняли Омск і завдали совітським військам дуже важкі втрати.

В західній Сибірі большегниське панованє повалене. Чесько-словацькі війська заняли Омск За Омском і під Екатеринбургом і Уфєю ведуть ся завзяті бої. Нове правительство, яке обьяло власть в Сибірі, вислало до ради народніх комісарів в Москві телеграму, в якій заявляє, що обняло переходово власть над Сибірю, заки не скличеть ся конституанти, яка має рішити про будучу долю Сибірі і про її відносини до Росії. Сибірське правительствє є готове доставити Росії хліба, але під умовою, що совітське правительствє в Москві не виступить оружно проти Сибірю.

У відповідь на се предложене нового сибірського правительства видав Ленін заклик „До всіх“, в якім заявляє, що рада народніх комісарів не буде переговорювати з противіолюційю, і що вислано вже війська проти Сибірі. Далі звертаєть ся Ленін проти Французів і впевняє, що французьким, російським і чеським імперіалістам не вдасть ся голодом побороити російської революцій. Ленін признає, що противіолюційні елементи заняли Самару, Омск і Нове Николаїєскє, але потішаєть ся тим, що ім все таки не вдасть ся повалити уряд народніх комісарів, навіть при французькій і англійській грошевій і чеській оружній допомочи.

Процес проти польських легіонерів.

МАРМАРОШСЬКИЙ-СИГОТ, 19. червня (ТКБ). Сьогодні переслузано хорунжого лєг. Шиньона Младонського. По берестейським жиді думав, що Австрія розв'язє легіони. Дня 15. лютого по приказу команди полку машерував на чолі колонами в сторону Валави, відтак до Чермакової, а звідти до Садагурі, де стрінув ся зі штабом. Коли його уязнено, за радью разункового поручника Мєстє-кого не вдало каси (6388 кор. 30 сот.), бо побюював ся, що не одержить поввітованя.

Разунковий хорунжий Здзіслав Маєв-

ський візнав, що в його державній принадлежності наступила зміна по відданню легіонів Регенційній Раді в цвітні 1917. Казав забрати касу в 210.215 кор. 2 сот., яку по його уязненню вложено на його рапорт начальникови ц. і к. команди в Садагурі і перевезено до казарм, де стверджено, що віко каси було підважено багнетом.

Хорунжий Здзіслав Сігмунт, коли одержав алярмовий приказ думав, що ходить тільки о нічні вправи артилерії враз з піхотою. Гроші були по його думці власністю польського війська.

Наступи на німецькі становища

БЕРЛІН, 20. червня (Ткб). Урядово:

Група кн. Рупрехта: Майже на цілім фронті вечером скріплєна ворожа діяльність Гарматний огонь віджив. Сильні відділи піхоти в багатьох відтинках пішли наступом на наші становища. Іх відперто.

Група нім. наст. престолу: Нові змаганя неприятеля висунути ся вперед на німнічний захід від Chateau Thierry за відтинки Clignon розбили ся о наш огонь. На прочих частях фронту бєвєа діяльність була в уміркованих границях.

Група Гальвіша: На південний захід від Отгас відперто сильні зброжі випади. Між Мозою і Мозелею наші наступні війська вдерли ся глибоко в становища Американців під Seicheprey і завдали їм важкі втрати.

Дальші противаступи Італійців.

БІДЕНЬ, 20. червня. (Ткб.) Урядово:

Бій в Венеції ведеть ся далі. На упадок більшої часті фронту над Піавсю відповів неприятель загальними противаступами, веденими з завязтою витревєлостою. За інші нові становища над каньолом Фосетте, над велізничним шляхом Одерцо-Тревіско вели ся завзяті бої. В області Монтельо зросла боротьба хвєлями до натальності великих боїв в Красі. Місцями гнали Італійці свої кольони в бій по 6 разів. Великі втрати зневолили неприятеля до безладного ужитя резерв, які він кидав в бій цілими дивізіями і полками. Усі його змаганя були даремні.

Група війск ген. Бороевича не тільки вдержала в боротьбі становища, але дивізією ген. піхоти бар. Шалічена кинула навіть Італійців, на південь від велізничного шляху до Тревіси, далі на захід.

Також на південний схід від Асіяго йшли Італійці до наступу в тим самим неповодженєм, як в попередних днях. В дснесєнях війск підчеркнено особливо співучасть бєвєих лєтунів в боротьбах і стежній діяльності.

НОВИНКИ.

Львів, 21. червня. 1918.

— Пам'яті Яревлєла Веселовського. Нині ми нають перші роковини смерти пєк. Ярослава Веселовського, б. редактора нашого дневника. Під вражінєм передчасної смерти сього многозагуженого діяча української преси заложено „Фонд українських журналістів ім. Ярослава Веселовського“, а також фонд для поставленя памятника на могилі покійного. Та перший запєл швидко остив і від довшого часу про оба фонди нічого не чути. В нинішні сумні роковини звертаємо ся до людей, які сею справою займають ся, з просьбою, щоб вони поки-що бодай справу поставленя памятника довели до полагоджєня, а то місце, де спочиває покійний, виглядає неначе всіми забуте...

— Загальні збори нрського господарського Тов. а „Сільський Господар“, які відбули ся 18. с. м., вибрали отсю нову уразу Тов. а: президент о сєв. Т. Вєйнарівський, члєни Ради: д. р. Михайло Коцюба, проф. Ром. Залозєський, Омєлян Сєвєвич, Андрій Корнєлля, Василь Стефаньк, о. Стефан Онискевич, о. Володимир Яворський, д. р. Іван Макух, Михайло Луцький, о. Володимир Ганицький, Олександр Гайдукєвич, лєдч. Іван Кивєлюв. Заступникми члєнів Ради вибрано: Григорія Тершаковця, Теодора Цара, Ілька Квінтюка, Михайла Мачугу, Сидора Кузика, Тому Милєвичє. До контрольної комісії вибрано: Любомира Рожанського, д. ра. Володимира Охримовича, о. Йосифа Іванця.

— Знаменнє. Подаючи відомість про те, що український міністер зєграничних справ Д. Доршенко вложив німецькому послову в Києві Мумови подяку за повєдєнє Німєччини супроти українського населєня в занятій Німєччиною часті Холмщини, „Газєта Весєгопа“ додає: „Знаменнє, що Доршенко не вложив такої самої

подяки представникови Австро-Угорщини“. Очевидно, що знаменнє, — для характеристики австро-угорської політики в Холмщині!

— Новий командант міста Львова. Дотеперішній командант м. Львова ген.-майор Азам Нєвєсто, аби обняти становище генерального інспектора трену з осідком у Відні. До часу обнятї урядованя ново іменованим командантом міста Львова ген.-поручником Шліпінгом, агенди команданта міста вєсти ме в заступстві полкєвник барон Маєр-Малі.

— Іслит зїзвєсти в ліцєю українського інститута для дічат, який відбув ся під проводом делегата Кр. Ради шк. директора Андрія Алиськевича в днях 15. і 17. червня 1918, вложили: Абрагамовська Наталія Ірина з відзн., Бодварук Мирослава з відзн., Валюх Іванна Марія, Гошка Ольга, Дмитришин Олександр, Добрянська Марія Клиєнтіна з відзн., Донгєвич Ірина з відзн., Дуркот Наталія, Згорлякевич Володимира Клиєнтіна з відзн., Коляковська Ольга, Кулай Ольга, Ломінська Володимира Єлисавета з відзн., Мороз Ольга Марія, Пайтєш Софія, Стрільчик Одарка, Фуртак Стефанія Іванна з відзн., Шкромидка Наталія.

— „Права української мови.“ Пишуть нам: Прошанованє української мови пишуть у нас дуже багато і чи не за часто навіть, та видно, що се голос у пустині — і „bohaterzy“ чууть ся ще вдоволені, що сповнили, мовляв, свій патріотичний обовязок. Се можна витєлєжувати хіба цілковитою безкарністю. От прим. у Золочєві топлять ся за білєтами і то переважно сільське населєнє, а „polskie damy“ при касі голюкують на сєлянину, заголюкують його питаньми: „jak so? gdzie?“, аж почууть лєманій „kulturalny jezyk“, яким старають ся перелєжати сєляни випростї білєти. До інтелігентів навіть звертають ся і відповідають виключно по польськи. Ми певні в гори, що сии „polskie damy“ і волос з голови не впаде, одначє нотусємо се на доказ тих благ, якими обдаровує нас Австрія своєю польською політикою.

— Музичний вечір у Відні. Ріваючи в минулим роком, останній концерт учениць проф. Софії Дністрянської, який відбув ся у Відні 12. с. м., дав доказ значних поступів в грі концертанток, ведєнє вмілою і енергійною рукою своєї учительки. Імена зустрічались здебільшого тих, що попередним разом, чєвєз іх згадаєнє порівнанє було тим лєкше. Добра програма, складєна після всіх правил музичної пєдагогії не лишало без уваги й красших вимог артистичного смаку, оставляючи грізним свободу рухів в творах від старого Баха до модерного Ліста. В вивєденю було всюди чути сильний вплив кермуючої індивідуальності, яка не терпить нічого недокінченєного та дієтанського й веде молоді уми в глєб музичної гущі певними шляхами. Для розвєює нїшої музичної культури добрий задатєк. Всеж такі дєякі концертантки успіли опанувати матеріяльний бік гри до найвисшого ступєня. Се треба сказати про прєзрнай концерт Рубінштайна D moll і частє, який О. Лагодинська відіграла з вєстичним запалом, що міг вдоволити й вілком вибагливого слухача (2-ий фортевиан проф. Дієстрянська). Вдумлива, важко-мєлянхєлійна, вєвєма суперечностий російсьчєа душа Глязунова мабуть підходить під вдачу О. Марітєвської, бє в границх нею Варієтєх Fis-moll було чути мимозовнішнього супокєю вараані слїди внутрішнього хитаня й дивні контрасти. О. Сидоракіна, яку доведєсь чути перший раз, запрєзентувала себе мимомолодєнького віку відрау з майкрасшого боку. Варієтєх Бєтгоєвєна були віддані з жєвнєю тонкістю в інтерпрєтатії з невеличка єтюдє G-dur Мошкєвського зєсеріозним поглєблєнєм тєми. С. Левницька зраджує здібній до розвєює талант. Найгарнійше шоввий. Nociurne (ла саму ліву руку) Скрєбїна) Кантілєна Іш на гарню й захоплєують. Лише контури тяжкого Allegro bristante A Dur Мендєльзєна (також на 2 фортевиані) не були доволі прозорі. М. Дєсєкєвієна промайнула над каскадєю тонів в Заєрє: Sysphes glyssants й Ліста 8-ий рєцєсодї з гравіацїєю самопєвнїстю, в якій тільки хотїлоб ся чути більше важливої вєдуми. Зі скрипковою сонатою D Dur Гріга виступив як гїсть проф. І. Левницький. Знана композиція північного гєнія належить немєв до ріданых з гранїту творів. Три частини міняють ся в тематичї сєрєд сєрєдній переходять в пасторальний тон. Загальна фізіономія твору була зберєжєна. Чєго не доставало, се останнього шлїду, який немєв слєза в оці надєє йому вираз блиску й життя. Словом дуже симпатичний вєчїр. Якби, на жаль, не одна погана прикєтєа дєякої частї нї нашої публіки, як програмонє спїзнєванє та голєснє шувєнє мїсьє в часї прозудїї, кашлєнє, ведєнє пїаншетом або й голєснє розмов. Гамір на салї мимохїтї дєнєрвує концертуючїх та прибілєшує їх іх пїлком зрозумїлу тєму.

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ СПІЛКА АКЦІЙНА у ЛЬВОВІ (ул. Підвале 7.)

приймає і переводить субскрипції

VIII. АВСТРИЙСЬКОЇ ВОЄННОЇ ПОЗИЧКИ

під найкориснішими умовами.

Хто підписує VIII. Воєнну Позичку, повинен са вчинити виключно через свій власний, Український Банк.

НАДІСЛАНЕ.

Адвокат і оберонець

Д-р Роман Перфецький

веде адвокатську канцелярію

1167 Львів, вул. Сакотуєвча ч. 43 б. 13 15

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

відчинив

1253 6-30

адвокатську канцелярію в Тернополі.

Оператор Д-р ЯКІВ ЗЕЛЬЦЕР

повернув і мешкає тепер ул. Фредри ч. 7.

Ординує від год. 8-10 і від 3-5. Телефон 298 XXVII 7-14

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знає би які відомості про місце побуту о. Володимира Котиса, полоненого фельдшарата, котрий до листопада 1917 р. перебував в Саласкі коло Владистока обш. Праморскі, згодить ласкаво подати на адресу: Марія Котисова, Позляцьї, п. Погірці к Рудік. 1300 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

Канцелярія адвоката

Івана Сас Комарницького

радника двора — у Львові, вул. Словацького 6. провадить процесу реабілітаційні невинно засуджених через військові суди, та процесу о відшкодоване, за неповинні вироки. Інтервеніє в дотичних Центральних в справах о безворотні субвенції на відбудову знищених війною господарств, (будинки, знаряди домашні, інвентар і т. п.) ввробляє воєнні позички, провадить справи о чинитьби воєнні, справи причинкові у всіх трох інстанціях, підмоги для осіб і родня по цивільних ранених і убигих підчас війни та взагалі приймає всякі інші справи вхолячі в обсяг права. 1259 4-16

Цитрини

в порошку, пакет виступає 8-10 цитрин. До чаю і печива. і пакет тільки 80 сот. Спеціальний порошок до рибленя води мольонської. і пакет вистарчає на 1 літр води по 2 кор. морушан парфумері С ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. 498 д 134-1

Пошукую лекції з клас нормальних або інших клас гімназ. Лекції можу сейчас вбрати есенуально по фєрєх. — Ласкаво зголошена: Михайло Слюсар, Бульв. п. Яворів. 1302 2-2

Хто в нашій сільській інтелігенції прийня би на час літніх фєрєх сероту по ц. к. скарб. надкомісаріу, учєк. III. чл. віділової школи УПТ. Зголошена в Адміні. стрєнці „Діла“ від „Сєрєтє“. 2-3

Задаткове Товариство

„Народний Дім“

в Дрогобичі

розписує отсим

КОНКУРС

на посаду урядника (-чки), бухгалтера (-ки). — Подана належить слаги на руки Дирекції стоваришеня найдалше до 25. червня 1917 р. долучаючи:

- 1) Мєтْرِку уродженя
- 2) Свідєцтва іспитів банкових
- 3) Свідєцтва службові
- 4) Перебїг житя.

Платня після прийатих норм службових стоваришеня. По піврічній несаганній службі стабілізація.

ДИРЕКЦІЯ.

1213 2-

Рада Надзираюча Товар. торгова-кредит. „Народний Дім“

стєв. зарєвєстр. з обмеженою порукою в РУДКАХ

повідомляє отсим своїх членів, щє дня 29. червня 1918 р. о год. 9, перед полуднем відбудуть ся

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в льокалі власнім з отсим порядком дневним:

1. Отгворєне Зборів.
2. Відчитанє протоколу з попередних Зборів.
3. Звідомленє Дирекції з діяльности і рахунків за рік 1914, 1915, 1916 і 1917.
4. Звідомленє з комісії контрольної з діяльности і рахунків за рік 1914, 1915, 1916 і 1917.
5. Вибір вглядно затвердженє 3 членів Дирекції на протяг трох літ.
6. Дєловияючий вибір 6 членів Ради Надзираючої.
7. Внески членів.

В разі браку присутности відповідного числа членів на означєну годину відбудуть ся Загальні Збори в тим самим порядком дневним, того самого дня о год. 10, перед полуднем без огляду на скількість присутних членів. Звіти, рахунки і біляєс за висше наведені роки є виложєні в льокалі стоваришеня до перегляду членів.

Рудки, дня 19. червєя 1918 р.

в. А. Ковальський Гр. Хилек
предс. Ради Надир. секретар.
1319 1-1

Союз Українок

у Львові пошукує сєчас особи від-позидної до ведєня молочарні, за кавцєю або порукою. Зголошена особисті: Олена Косєвичєва Львів, Тарноаського ч. 86, кожного дня від 3-4 по пол. ХХІХ 5-5

Нова українська часопись

німецькою мовою у Відні!!

У Відні почала виходити 15. с. м. нова українська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“

як всєукраїнський безпартійний орган.

Часопись має на меті вступати інтерєси не залежної Української Дєржави перед публичною думкою Австро-Угорщини й Німєччини, а рївнож і інтерєси австро-угєрських Українців. До співробітництва запрошено найвизначніших українських і німецьких публіцистів. „Ukrainische Blatter“ має виходити вісім разів на місяць в накладі 8-10,000 примірників. Часопись має власних кореспондєнтів в Києві, Харкові, Одєсі, Львові, Чернівцях, Берліні і Монахії. Видавцем і відповідальним редактором названої часописи являєть ся дотєлєрїшний редактор тижневника „Ukrainische Korrespondenz“ Володимир Калімович. Умови передплати такі: річно 18 К, піврічно 10 К, чєртєрїчно 6 К.

Адміністрація просить поспїшати в замовленнєх, щєби виданє стєво могло устатити наклад, щє пон тєлєрїшний дєрєжєвєні дєже важко. Адреса на разі Wien VIII Albertgasse 26/13 und 18. 1311 3-6

Пошукую

робітників або робітниць — шєвський майстер — Львів, площа Бєрнардинська ч. 11. —

І. Яримович.

1110 2-2

Відзначаючай учєм в улічєноє VI кл. лїкн, глядєв дєнцї або якогєсь нашєго євєнтєя на чєс фєрєх на сєлї. — Ласкаво зголошена на адресу: Іван Пєвєков, Львів, вул. Уайї Люблявської ч. 15. 1312 2-3

Звичайні Загальні Збори

Спілки для збуту худоби „Будучність“ стєв. зар. з обє. порукою в Бєрєжєнах, відбудуть ся дня 3 липня 1918 р. о год. 1, по полудни в льокалі Української Бурси в Бєрєжєнах,

з слїдуючим порядком дневним:

1. Відчитанє прєтоколу з прєсїдєнєх Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції з діяльности за роки 1914, 1915, 1916 і 1917.
3. Звіт Кєнтрєльної Комїсії з вносєнєм на удїленє абєлєкторії.
4. Вибір цілої Надзираючої Ради з 7 членів.
5. Вибір і затвердженє 3 членів Дирекції.
6. Внесєня.

Наколиб о год. 1. не явило ся приписанє статутєм чєсло членів відбудуть ся Збори того самого дня і в тим самим льокалі о год. 2, по пол. з незмінєним порядком без огляду на чєсло присутних членів.

За Надзираючу Раду:

Стефан Комарницький о. Омєльн Гєвришє
секретар. голова.
1314 1-1.

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“.

І серія: „Нашим наймєнчим“ (11-20).

(Ілюстрованє виданнєцтво для дїтєй).

Редактор: Антїн Крушєльницький Я. Ілюстрєс: Олена Кульчицька.

11. Прє мєлєцького царя й Ягєо дєчєк, н. каз. 22 обр. 0-80 К
12. Пєсєницький, жєбєницький, сєхєницький і зєлєтєкудїї євєнї царнцї, н. каз. 22 обр. 0-80
13. Прє вїдного парубка й царяну, н. каз. 22 обр. 0-80
14. Вєвєк і незєвєнтєя, н. бай. 14 обр. 0-50
15. Кєму тєруднїщє працюєвати, н. опов. 22 обр. 0-80
16. Трє брати і Бєг, н. лєг. 14 обр. 0-50
17. Дїдова дєчєка, н. каз. 14 обр. 0-50
18. Прє Марусєю, козєцьку дєчєку, н. каз. 14 обр. 0-50
19. Прє бєгатиря Сухєбрєдєнєкє Івана і Настєєю прєкрасєну, н. каз. 50 обр. 1-60
20. Очєкєвсьєкє бїда, н. прєкєказ. 14 обр. 0-50

Замовленя приймають:

- 1) Соювний Бєвєр, Львів, Руська 20 (при бїльших замовленнєх 15% опустє).
- 2) Книгарня тов. Шєвчєнка, Львів, Ринок 10. 11346 24-2

Нова книжка:

Техніка у світовій війні.

Популярний опис рїзких воєнних вєвєрїєх сєхєбєтєних та морських. — Написєв ЮРІЙ Лєвєницький.

Бєгато сїгнєлє рисунків — В книжцї говорєть ся дїлє книжєк про: димєлїт, єкєрєнт, пушки, гєвєбїцї, мєлєдїєрє, крїє, пєнцирї, потяги корєблї, кружєлєк, дрїєлєвєтє, лїєрєцїєв чєвєн, бєєдрєтєнїє тєлєгрєф, турбїєкє, мєтєрєя тєрєвєдє.

Цна 11 2-60, на портє зєвєчєєвє тєрєбє 10 сот., на поручєнє 40 сот. Вєсїлєє лєєє за гєтїєку нєлєрєд прєдєлєу Канцєлєрїєя Тов. „Прєсвїтє“ Львів, Ринок 10. 14 29-2